

Anders Jönsson

1782

Där in

Laggytt 9/12

Augusti 1782

Anders Jönsson

G51646

Soldaten

Zonas Löfgrens

Så

Äf honom författad, öfver des Resa
Då han för något begångit brott
skulle föras til Nyköpings Slotts
Häkte.

Anders

Tryckt vid måstlins.

1782/6.

Anders Jönsson

Om en Pötnä

Ull

En Sals

Ben

En Sals
Ben

1. En Wisa vil jag nu börja sjunga, Den
alt hrad som mig handat funna, Den
första Dag i Junii war, Då reste jag bort som
en brat Karl.

2. Då fick jag ordres, mig bädas en krig,
Att jag skulle prompt resa till Nyköpning, och
sitta där uti tolf dar, För jag har hugget
Björk och Ahl.

3. Ja,

3. Ja, Ahlarne de woro nijo, Och Björkarna
de woro tijo, Och lägger man då en der till,
Om jag mins rätt war det en Pilt.

4. De skjutsa mig till Arnäs i Arla, Där
börjades med mig åt gråla, De sade du är ej
för god at gå; Men iag swarte det passar jag
ei på.

5. Du skalar willer bring denna orten; Ty
tag fram blacken och sätt på foten; Men iag
swarte der går ej an, At sätta blacken på så-
dan Man.

6. Där gaf jag Subben en fanders näsa :
Jag sade den wägen plår Skälmar resa, Fast
denna gången hände mig, Så är dock Galgen
byggd för dig.

7. De skjutsa mig då till Malma Socken, Till
Hosjö fram klockan tolf om natten, Jag tänk-
te hwila der en stund; men jag blef sågnader
som en hund.

8. Derjemte war i förryktter Röring, Som
ej will' gifwa mig någon nåring, Hon sad på
golfwet du lingo skall; Men jag gick till Dot-
tren i hennes stall.

9. Och Dottren sade min Soße lilla, Jag
är så rädd, du gjort mycket illa; Men jag
swara det har ingen nö, Har jag glordt illa,
har jag fått spö.

10. Där roa jag mig hela natten, Min
sykla war at kanna patten. Där roa jag mig
som aldramäst, Om morgonen fick jag ost och fläst.

11. Om morgonen wid påß klockan fyra:
Då börja gamla Röringen på at yra, Och
först hon in uti Stallet kom, Då war dörren
båd' smal och trång.

12. Ligger du här ditt bekanta spöke, Jag
känner igen dig, du war på Malma Möte
Men Dottren sade det är ej den, Jo! sade Rör-
ringen, jag känner igen.

13. Då tog jag genwäg genom gätet, Från
ost och fläst, ja hela stället: En sådan skjuts
jag då till Staf fick; jag stundom sprang, men
måst jag gick.

14. I Staf der måste jag liksom tiggas; Der-
för' gaf Röringen mig en middag: Hon såg
uppå min bestärda min, At jag ej war något
Bonde-swäla.

15. Ther drog the fram en gammal Rörä,
Och satte i der den swarta Mörä. Hon skulle
traswa; men bara gick. Hon slag på slag utaf
påken fick.

16. Skjutsföraren sade, är du ej waken,
Som står så Mörä med stora staken. Hon har
nu lefwat så många dar. Då fråga jag, är du
hennes far?

17. Och när jag kom till gamla Lasse. Då
fråga hon mig efter Passet, Och hwad jag
war utaf för Staf, Då swara jag, jag är
Soldat.

18. At du är Soldat kan jag ej lida, För
du har ingen Pilt uppå din sida; Men jag
swara, din fula lem, Jag har wäl Pilt
när jag kommer hem.

19. Du

11. Om

19. Du springer viller kring hela vägen.
Jag sätter handfarna uppå näsven; Men jag
smaro det går ej an, Att sätta handfarn på så-
dan min.

20. Det ville han slätt intet höra, Utan gaf
mig ett slag wid öra. Då wiste jag, at jag ha-
de Plit: Slog honom i golfvet som en St.

21. Han fick knapt säga det första ordet,
Förr'n jag tog Paket och la på bordet. Jag
refer ej för jag stultt Ed, Utan för det jag
har huggt Trä.

22. De skjutsa mig til den stora Staden,
Då börja jag tänka uppå Staden. Jag wiste
wål jag skulle lida nå. Jag kom ihog mitt ost
och släst i båd.

23. Där sattes jag inom lyckta dörrar,
Där jag fick hvarken se eller höra; Där satt
jag i half annan dag, Då börja magen blif-
wa swag.

24. I Slottet jag och nu börja sjunga,
Att Folket uti Staden sig förundra, De rop-
te alla med stort prut, Wagtmästare släpp ho-
nom ut.

25. Och ändtlig handt jag til sista slutet,
När som de tolf dygn då wore ute, Tro mig
då war jag ej för mått, Att resa niso mihl
på sadant sätt.

26. Så sagta gick jag genom Staden, Tro
mig magen roa lätet magen; Men sedan jag
genom Tullporten gick, Uppå ett Wårdsbus
jag trösten fick.

27. Där

27. Där war en Glicka utaf bästa arten
Som war nått och flödde sig på Staten, Gläst
och Årtseppa jag af henne fick, Och sedan jag
med Glickan uti sängen gick.

28. Jag tänkte at så wara stilla; Men det
blef oldeles intet gillat, Utan jag måste af och
ann, Så länge jag där något fann.

29. Ändteligen så slutas denna smeken, Och
slam fick Glickan för hela leken. Jag tog pen-
ningar som en Rås, När han tar Hönsen och
går sin väg.

30. Will någon weta hwar jag är hemma,
Mitt Eateri det heter Klämman: Bile alla klämman
så wål som jag, Så sjunga de på samma lag.

